

מסורת הש"ס

(א) זכמים טו. (ב) זכמים (ג) פסחים לג. (ד) פסחים כג. (ה) כריכות כז. (ו) זכמים טז. (ז) פסחים טז. (ח) זכמים טז. (ט) זכמים טז. (י) זכמים טז. (יא) זכמים טז. (יב) זכמים טז. (יג) זכמים טז. (יד) זכמים טז. (טו) זכמים טז. (טז) זכמים טז. (יז) זכמים טז. (יח) זכמים טז. (יט) זכמים טז. (כ) זכמים טז. (כא) זכמים טז. (כב) זכמים טז. (כג) זכמים טז. (כד) זכמים טז. (כה) זכמים טז. (כו) זכמים טז. (כז) זכמים טז. (כח) זכמים טז. (כט) זכמים טז. (ל) זכמים טז.

גליון הש"ס

גמ' ובל דבר הבא מן הכלל. ע"י שטה מקובלת דב"ק דף ה' ע"א ד"ה אחת. ומתאזכר. ד"ה אמר קרא וכו' פסול טומאה ובמיתה הקדש:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מי כתיב כו' און איתא כ"ל ו' אונ' 1 און איתא (ב) ד"ה אמר קרא וכו' פסול טומאה ובמיתה הקדש:

מוסף רש"י

וערל בשר. שמתו אחיו מחמת מילה: לא יצא. והיינו אהרה מדברי קבלה בעלמא ולא לקי ענה: ומן המקדש לא יצא וגו'. כלומר אע"פ שמתו אביו ואמו אין נרצח לזאת מן המקדש שחס יעבוד לא יחלל הא הכן אחר שלא יצא חלל: מי כתיב צנפיס... רש"י דגול דכתיב ביה און (ב) ואינו מחלל הוא הדיוט גופיה חילול מכלל דמכהו דקא אמי: ולא לשיבה. דכיון דלה נצטר היה ליה כור וצפ"צ דזכמים (דף ג). רמנין מכדי יושב כור דמי ומיחל עבודה אימא צמימה הוא כור אלמנה תניא אינו צמימה והתם מפרק לה משום דהו זר ושלא רחץ ידים ורגלים ושמויי זר ששטה כמזבים הבאים כאחד דכתיב כהן מימה ואין מלמדין: אמר קרא זו. צמיתה צמימה דלולה נמי מינה גמרי ואתא זו למיעוטא ולא בעל מוס ומסתברא בעל מוס הוא דקא ממעט ולא טמא ועטול יוס שטן (ט) פסול טומאת צמימה: (י) גמר הטא טמא מתרומה. מעילה כתיב בה" וטמאה בשגגה והכא כתיב ולא יצאו עליו טמא ומתו: זו ולא צמיעלה. ומנימה לחודה הוא דלמעטיב דגמי מימה הוא דכתיב זו (ז) אזל אהרה מגמרא גמרא להיזיד צמיעלה צורה שיה דחטא טמא מתרומה: מה להאן כתיב שמיה. דצמיתים ותמיס איש דקרח צטרופיס כתיב (במדבר יז): ר' יוחנן בן גורי וכו'. דס"ל נציא שהדיח את הרצים צתקן. ולקמן מפרש כנאוי פליגי: פלוגתא דר"ש ורבנן צאלו הן הנחנקינין וליף טעמא מקרא: והא סתן. זר שמיש רבי עקיבא אומר צתקן וצברייתא קתני לר"ע בסקילה: מהיית ר' שמעון. דאמר נציא שהדיח צתקן זר שמיש מינה גמר ורבי שמעון תלמידו של רבי עקיבא הוא ואמר לר"ע זר שמיש צתקן נציא שהדיח צתקן: וצרייתא רבנן. בני מחלוקתו של רבי שמעון ואף הס תלמידיו רבי עקיבא הו ודמרי משמו סקילה צמתייהו:

הדרן עלך אלו הן הנשרפין

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

וערל בשר לא יצא אל מקדשי (לשרתני) ⁽⁶⁾ אונן מגול דכתיב: ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו הא אחר שלא יצא חילול א"ל רב אדא לרבא וגילף חילול חילול מתרומה מה להלן במיתה אף כאן במיתה מי כתיב ביה בגופיה מכללא קאתי הוא דבר הבא מן הכלל * וכל דבר הבא מן אמר רבא אמר רב נחמן אמר קרא כתיב בו בחר ה' אלהיך מכל שבטיך לעמור לשרת לעמידה בחרתיו ולא לשיבה בעל מוס ר' אומר במיתה וחכמים אומרים באזהרה מ"ט דרבי דכתיב אך אל הפרוכת לא יבא וגו' ויליף חילול * חילול מתרומה מה להלן במיתה אף כאן במיתה ויליף חילול * חילול מותר מה להלן בכרת אף כאן בכרת מסתברא מתרומה הוה ליה למילף שכן פסול הגוף מפסול הגוף אדרבה מותר הוה ליה למילף שכן קודש פנים פיגול וותר אלא מטמא ששימש גמר פסול הגוף מפסול הגוף קודש פנים פיגול וותר גמר פסול הגוף פניגול וותר רבנן אמר קרא וכו' ולא כבעל מוס הויזיד במעילה רבי אומר במיתה וחכמים אומרים באזהרה מאי טעמא דרבי אמר ר' אבהו (ז) גמר (ט) הטא מתרומה מה להלן במיתה אף כאן במיתה ורבנן אמרי אמר קרא בו בו ולא במעילה: זר ששימש במקדש: (י) תניא רבי ישמעאל אומר נאמר כאן והזר הקרב יומת ונאמר להלן * כל הקרב הקרב אל משכן ה' ימות מה להלן בידי שמים אף כאן בידי שמים ר"ע אומר נאמר כאן והזר הקרב יומת ונאמר להלן * והנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת מה להלן בסקילה אף כאן בסקילה רבי יוחנן בן גורי אומר מה להלן צתקן אף כאן צתקן במאי קמיפלגי רבי ישמעאל ורבי עקיבא רבי עקיבא סבר יומת מיומת ואין דנין יומת מימות ורבי ישמעאל סבר דנין הדיוט מהדיוט ואין דנין הדיוט מגבוי רבי עקיבא כיון שהדיח אין לך הדיוט גדול מזה במאי קמיפלגי רבי עקיבא ורבי יוחנן בן גורי בפלוגתא דרבי שמעון ורבנן דתניא * נביא שהדיח בסקילה ר"ש אומר צתקן הא אנן תנן רבי עקיבא אומר צתקן תרי תנאי ואלביא דרבי עקיבא מתניתין ר' שמעון ואלביא דר' עקיבא ברייתא רבנן ואלביא דרבי עקיבא:

הדרן עלך אלו הן הנשרפין

לא מועלין בהן דגמריין חט חט מתרומה וצמיתה כתיב בני ישראל ולא עובדי כוכבים ואמריין ד"ה צדקשי מוצח אבל צדקשי צדק הבית מועלין ומפרש טעמא דכי גמריין מעילה חט חט מתרומה דומיא דתרומה דקדשא קדושת הגוף אבל קדשי צדק קדושת דתם לא וקצת יש לדחות הוה דמכות דמיידי צדקשי מוצח שהמונו דשייך צהו פדיון אבל קשה ממעילה פרק הנהיה (דף יא:) דממעט מחובר ממעילה משום דגמרה מתרומה אלמא ילפיין קדשי צדק הבית מתרומה ויש לומר דתס הוא דצעיין דומיא דתרומה משום דכתיב לה' לרצוי ולא גמריין אלא דומיא דקדושת הגוף ואע"פ דרבי יוסי דרש ליה התם ולא רבנן מכל מקום לרבנן נמי אהני לגבי הכי דלא גמריין קדשי צדק הבית מתרומה (וע"פ מוס' תמורה ג. ד"ה מאי תרומה):

פד.

תורה אור

- 1. ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי בור ששן משחת אלהיו עליו אני יקרא כא בי מקדש כי בחר ה' אלהיך מכל שבטיך לעמוד לשירת בשם ה' הוא ובניו כל הקדשים: דברים י"ח ה' 3. אך אל הפרוכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מוס בו ולא יחלל את מקדש כי אני ה' 4. ויקרא כא בג מקדש את משמרתי ולא יצאו עלי טמא ומור בו יחללו אהני: ומקדש: ויקרא כב ט 5. ואבלי עונו ישא פי את קדש יחלל ונגררתה הוציא מהוא מעמיהו: ויקרא ט ח 6. נפש כי תמעל מעל וקטאה בשגגה מקדש ה' ויהיאת את אשמו לוי איל תמים מן הצאן ופרץ פסול שקלים בשקל הקדש לאשם: ויקרא ט ט 7. וקטאה ובגדי אחר תשמרו את דבר המזבח לכל דבר המזבח ולמפית לפרכת ועבדתם עבדת מקנה אתם את דברתכם והזר הקרב יומת: במדבר י"ז 8. כל הקרב הקרב אל משכן ימות האם תמנו לועז: במדבר י"ז כח 9. והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת פי דבר קרה על יד אלהים המוציא אתכם מארץ מצרים והפך מפית עבדים להפיק מן הדרך אשר צוה ה' אלהיך ללכת בה ובערתה תרע מקרבך: דברים י"ג

ובל דבר הבא מן הכלל אין דנין וכו'. לא דמי להיא דפרק שני דזכמים (דף יז. יט.) לילפיין שמויי יין חוקה חוקה ממחוסר נגדים משום דרשנין אין נגדיהן עליהן אין הוותה עליהן וכן בכל נהוה דכתיב ולא יחללו דייקנן הא עבדו חילולו וילפיין חילול חילול מן הילפיין דליוהו צמימה חט חט מתרומה תירץ הרב רבי יעקב דאורלייני"ש משום דהו דבר הבא מן הכלל ונריך לחלק אמאי הו דבר הבא מן הכלל טפי מהנך וצפרק כסוי הדס (חולין פה.) וסע דשרי רבי שמעון טריפה ששטטה חולין עזרה ומותרת בהגאה משום דהויה שמיטה עמיטה ראיה וליף ג"ש מוטבח טבח והכן אע"ג דגמי חולין עזרה לא כתיב זמימה אלא מן הכלל דרשנין * צרחוק מקוס אמה וזכח ולי אמה וזכח בקרוב מקוס אין זה מן הכלל דהא כתיב כי ירחק מנך המקוס וילפיין מוטבח טבח דצמימה הראייה איירי ועל צמימה הראייה דייקנן הא בקרוב מקוס לא וכן צריס הבא על צמיתו (וימתו נה:) גמי העראה דיליף חייבי עשה כגון מלרי ודלווי דכתיב צהו דור שלישי יצא ג"ש ציאה ציאה אע"ג דלא כתיב ציאה אלא מן הכלל דייקנן הא דור שני לא יצא הו נמי יחא דילפיין ג"ש דדור שלישי יצא דהוא ציאה היא העראה והדר לייק הא דור שני לא יערה: א"כ משמש ששימש. תימה דהו לן למילף מותר טפי משום דחילול דימד מחילול דימד עדיף כלתמן לעיל חילול דרבים מחילול דרבים עדיף דגמי בעל מוס כתיב ולא המוצח לא יגש וגו' וצנתר כתיב כי חט קדש ה' חלל לאפוקי תרומה דכתיב כי יחלוהו וכ"ט פסול הגוף עדיף חס כן לעיל דיליף טמא שמיש מתרומה ופריך דיליף מותר הוה ליה לגמיי משום דפסול הגוף עדיף ולא משום חילול דרבים מפסול הגוף דעבודה עדיף: בו וצא כבע"פ מוס. כל הני דלעיל דלא ממעיטין דפסול טומאה הס כתרומה וטבל אע"ג דלאו פסול טומאה הוא דמי תרומה טפי מהני: גמרא חטא מתרומה. תימה דמשמע צפ' צמרה למכות (דף יא.) דליכא מלקות צדקשי צדק הבית דקא חשיב מעשר שני והקדש שלא נפדו ואמאי כיון דמתרומה ילפיין לא הוה לן למילף אלא דומיא דתרומה דקדישה קדושת הגוף כדאשכחן דזכמים שלהי פרק צית שמאי (דף מה:) דקדשי עובדי כוכבים